

[Landbrugsministeren.]

Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasød, Frø og Kunstgødning, er en Fortsættelse af en Lovgivning, som vi er kommet ind paa i Anledning af Landbrugskrisen i de sidste tre Aar. Jeg tror ikke, Forholdene har bedret sig saa meget i Aarets Løb, at man kan undgaa at fortsætte med at forny Loven. Aarsagen til, at Rigsdagen gik til Gennemførelse af denne Lov, var den, at man var noget bange for, at et ikke ubetydeligt Antal Landmænd i disse vanskelige Aar ellers vilde faa svært ved at anskaffe sig den nødvendige Saasød, Frø og Kunstgødning til Benyttelse i Foraaret for at frembringe den størst mulige Afgrøde paa Jorden. Af Hensyn hertil gav man Købmænd og andre, som skulde levere disse Varer, Fortrinsret i den Høst, som bliver Resultatet af Foraarets Arbejde, for derigennem at sikre dem, at de fuldt ud fik det tilbage, som de havde laant vedkommende ved Foraarets Begyndelse. Det er givet, at naar man gennemfører noget saadant, maa man ogsaa vedtage Bestemmelser, der sikrer den paagældende Købmand saa afgørende, at han til enhver Tid ubetinget kan stole paa, at han faar saa meget tilbage, at han kan føle sig dækket. Man har derfor i sidste Punktum i § 3, 2det Stykke, i den hidtil gældende Lov indført en Bestemmelse, der udtaler:

„Uden Panthaverens Samtykke kan Pantsætteren, saa længe Fortrinsretten bestaar, ikke sælge Høsten, hverken helt eller delvis, og heller ikke opfodre mere af Høsten end saaledes, at Panthaverens Krav til enhver Tid er fuldt dækket.“

Man har tillige medtaget en Bestemmelse i samme Paragrafs sidste Stykke gaaende ud paa, at den Undtagelsesstilling angaaende Afgrøder, der i Henhold til Retsplejeloven er over for Udlæg i Ejendomme, ikke gælder i de Tilfælde, der her er Tale om, netop for at man kan sikre sig, at Købmanden fuldt ud kan føle sig rolig for, at han faar Dækning for sine Penge. Hvis han ikke har denne Sikkerhed, maa man gøre sig klart, at han viger tilbage for at give den Kredit, som enhver maa ønske der skal gives.

Det har i den sidste Tid været betvivlet af Domstolene, om man ogsaa kan undtage Høsten, naar den er saa lille, at Landmanden efter at have afleveret, hvad han skal efter Høstpantebrevet, ikke faar tilstrækkeligt tilovers til Foder til sine Kreaturer. Da det er nødvendigt, at Købmanden sikres, har man i Landbrugsministeriet — og jeg føler mig overbevist om, at Rigsdagen

vil være enig heri —, hver Gang vi har haft denne Lov til Behandling, været af den Opfattelse, at Købmanden til enhver Tid skulde være sikret, selv om Høsten var ringe eller daarlig. For at der ikke skal være nogen Tvivl i saa Henseende i Fremtiden, har man derfor nu i § 3, sidste Stykke, 1ste Linie, indført en Bestemmelse, der medtager § 507, 3die Stykke, i Retsplejeloven, hvilket bevirker, at man ikke kan undtage noget af Høsten. Herved vil man komme bort fra den Usikkerhed, der har været hos visse Dommere angaaende dette Forhold. Dette er den vigtigste Ændring i det foreliggende Forslag i Forhold til tidligere Love, og den er altsaa kun indført for at skaffe mere Klarhed og Tydelighed over det, jeg mener, man fra alle Sider har tilstræbt med Loven.

I § 4 er foretaget en mindre Ændring; det er dog kun en Ændring af mere formel Karakter uden Realitetsbetydning.

Forslaget er vedtaget enstemmigt i Folketinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til hurtig Vedtagelse i dette høje Ting, idet det er af Betydning, at Forslaget vedtages saa betids, at det kan faa den nødvendige Virkning i det kommende Foraar, saa længe man finder, det er nødvendigt at bevare denne Lovgivning, som man naturligvis fra alle Sider ønsker at komme bort fra, saa hurtigt det er muligt.

Møller Nørgaard: Det Forslag, der her foreligger for det høje Landsting, gaar ud paa at give en Fortrinsret i Høsten for Aaret 1935 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasød, Frø og Kunstgødning. Forslaget er en gammel Kending, idet det nu er fjerde Gang, vi i den høje Rigsdag beskæftiger os med Bestemmelser angaaende dette Forhold. Det foreliggende Forslag er i ret nøje Overensstemmelse med de tidligere Love, vi har haft angaaende Fortrinsret i Høsten; de to Ændringer, som er indført i Forslaget i Aar, tilsigter kun at give Panthaverne en yderligere Sikkerhed for Fortrinsretten i Høsten. Det kan ikke nægtes, at det har vakt nogen Forundring, at man i den sidste Tid har set, at Østre og Vestre Landsret er kommet til stik modsatte Resultater angaaende Fortrinsret i Høsten, og jeg vil derfor gerne tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han nu formener, at man opnaar fuld Sikkerhed for, at noget saadant ikke sker i Fremtiden, for jeg vil dog mene, at det ikke vilde være heldigt, om noget lignende skulde ske igen.

Naar man i Aar fortsætter med en